

NIEUWS!

AG&DA

Optredens:

5 april	Concert- en Showavond Griffland College
30 april	Koninginnedag (ochtend)
1 april	Taptoe Koninginnedag (avond)
1 juni	Concert Concours Gorinchem
12 juni	Avondvierdaagse
19 september	Brink Concert Baarn

Activiteiten:

29 maart	Paaseieren zoeken voor PVO jeugd
12 april	Smartlappen-feest PVO gebouw
19 april	Solistenconcours PVO gebouw
26 april	Drumband Concours in Huizen
6 september	Seizoensmarkt Soest

Nieuwsblad van Muziekvereniging
Patientia Vincit Omnia Soest (Geduld Overwint Alles)

Colofon:

PVO-Nieuws verschijnt elke
maand en is bedoeld voor leden,
donateurs, familie en bekenden.

Kopij inleveren bij:

Marcel Reulen

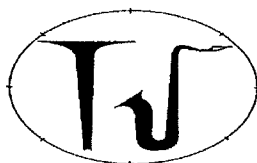
Nummer: **41**

Datum: 18-03-97

Sponsor van de maand:

Muziekhandel

Theo Steenbeek

**Speciaalzaak in
Blaas- en
Slaginstrumenten**

Galvanistraat 29 3861 NJ Nijkerk
☎ 03494-57300 Fax: 54068

Hallo,

Manuel was de eerste, daarna Dennis Kaats, Paul van de Velde, Matthijs Hoebe, Michael van 't Veer, Ruben Osnabrugge, Retze Faber en Anke Verlaan. Er zijn dus nu al 8 inzenders van de (dit keer een makkelijke) puzzle. De oplossingen van de puzzle komen nu ook via Internet binnen. Retze Faber verzond zijn bijdrage bij gebrek aan een eigen provider op rekening van zijn universiteit. Dat is typisch iets voor studenten, het is namelijk gratis! We hebben alle inzendingen in een doos gedaan en Gerrit Riezebos heeft er één winnaar uit gehaald:

Matthijs Hoebe

Matthijs gefeliciteerd, binnenkort zul je je prijs overhandigd krijgen!

Bijzondere aandacht voor het stukje geschiedenis PVO (van Klaas van der Molen). Het is de bedoeling dat in ieder PVO-nieuws een deeltje verschijnt. Zou je alles bewaren, dan heb je de geschiedenis van PVO compleet!

Ook wil ik aandacht vragen van de mensen die PVO-nieuws in de bus krijgen, terwijl de vorige bewoner van het pand donateur was. **Krijgt u PVO-nieuws in de bus en bent u geen donateur, geef ons even een seintje, dan trekken we dit weer recht.**

U kunt natuurlijk alsnog (vanaf een tientje per jaar) donateur worden!

Veel leesplezier,

Leo en Marcel.

Leo Schambach
Dr. Rupertlaan 56
3761 XV SOEST
Tel: 035-6024193
Werk: 020-6291725
Fax: 020-6291632
Email: lschamba@pi.net

Marcel Reulen
Thorbeckestraat 24
3762 SN Soest
035-6028673
0347-379430

Email: rinh@eci.nl

**Kopij inleveren voor
1 mei 1997 !**

NIEUWS!

(advertentie)

Zaterdag 5 april 1997

Concert- en Showavond PVO

m.m.v.

Slagwerkgroep o.l.v. Martin Oosterdijk
Harmonie-orkest o.l.v. Peter Rieken
Big Band Blow o.l.v. Joop Oversteegen

Plaats: Griffland College a/d Noorderweg
Aanvang: 20.00 uur
Zaal open: 19.30 uur
Toegang: gratis

U bent van harte welkom!!

Play-in Woudenberg

Vroeg maar met veel zin gingen we om 09:00 uur naar Woudenberg. Daar kregen we een heerlijk kop koffie, nadat we onze stoelnummer hadden opgezocht en al snel even in de muziekstukken hadden gekeken.

Gelukkig waren ze niet allemaal als de opgestuurde partijen (Die van Erica was eigenlijk niet te spelen red.)

Na ongeveer een half uur zijn we begonnen. Twee dirigenten gingen zeer enthousiast aan het werk. Om half elf was het weer tijd voor koffie en koek. Daarna zijn we tot 12:30 doorgegaan.

Na een pauze van een uur waarin we broodjes en een appel kregen mochten we er weer fris tegenaan. Het is ontzettend leuk om met zoveel mensen van verschillende verenigingen muziek te maken. Het maakt ook absoluut niet uit of je zeer goed of matig bent. Er is die dag maar een doel: En dat is om er een gezellige muzikale dag van te maken. Om twee uur zijn we met het tweede deel van de dag begonnen en na twee keer pauze was

het alweer snel zes uur. Er stond een heerlijk diner voor ons klaar van bami, nasi, saté en als toetje ijs. Complimenten voor de organisatie, want alles was perfect geregeld. 's avonds op 8 uur hebben we onze muzikale talenten laten horen, door middel van een 'geurig' concert. Dit werd gedaan in een gymzaal waar net een nieuwe vloer inlag, dus moesten we allemaal onze schoenen uitdoen. Twee supporters uit Soest en het feest voor die dag was compleet. Om ongeveer negen uur waren we klaar en hebben toen een afzakkertje genomen. Moe maar voldaan zijn we huiswaarts gegaan. Ik vond het een zeer gezellige dag en vooral ook leerzaam en zal iedereen dan ook aanraden om volgend jaar mee te gaan. De datum is al bekend: 14 februari 1998. Het zou toch leuk zijn om met minstens 25 man uit Soest aan te komen.

Hou vooral het PVO-Nieuws in de gaten, ruim op tijd zal de volgende Play-in aangekondigd worden!

Erica Hamming.

Uit de annalen van PVO 1898 - 1979

Dit stuk is geschreven door Klaas van der Molen. Klaas is een oud-lid en tevens oud-voorzitter van onze vereniging. Helaas door werkomstandigheden moest hij PVO verlaten. We hopen dat hij in de toekomst onze vereniging weer komt ondersteunen.

Klaas heeft een keer de moeite genomen om de historie van PVO op papier te zetten. Wij zijn hier heel blij mee want we kunnen het goed gebruiken voor het 100 jaar bestaan van onze vereniging. Dus Fred (Klaas is de vader van onze trombonist) bedank je vader maar voor dit prachtige verhaal.

Irma Metternich.

Deel 1

Het jaar 1898 was voor Nederland een jaar van grote betekenis. Nederland vierde de kroningsfeesten van H.M. Koningin Wilhelmina. Hoe vreemd het ook moge klinken, dit feest werd indirect aanleiding tot de oprichting van een Soester fanfare-musiekkorps.

Het leven in een dorp als Soest was in die dagen totaal anders als in deze tijd. Soest werd niet geraakt door de toverstaf der industrie, toerisme en snelverkeer.

Het oude dorp sliep zijn Doornroosje slaap nog, wachtend op de Prins met de befaamde kus.

NIEUWS!

Een herder met kudde, een boer die enige varkens voortdreef en in de oogsttijd opgetaste wagens die door zware wagens uit de polder werden gezeuld waren beelden des tijds.

Jacob van Lennep, rijksadvokaat en schrijver, had nog niet zo lang geleden zijn geesteskind "Ferdinand Huyck" laten kennis maken met Dries den Bekkensnijder in de "Drie Ringen". Per ongeluk ontkwam hij aan een Soester steekpartij die Dries wilde uitlokken. Een deftige uitziende heer, gekleed met een rode mantel en een gerande hoed, stelde zich voor als de Tsaar van Rusland en tegen zoveel majesteit was zelfs Dries niet opgewassen.

Ferdinand kon zijn voettocht van Amersfoort naar Amsterdam vervolgen. Gelukkig voor hem, want hij zou in Soest een prettig voorval beleven. Schuilend voor een hevige onweersbui in het koepeltje van de "Gulden Hof" te Soestdijk, ontmoette hij Henriëtte Blaek en samen maakten zij van de historische roman van van Lennep een mooi boek. De vraag of deze romance ook heeft bijgedragen tot vredelievender ontspanning in het dorp Soest, zou niet kunnen worden beantwoord. Wel voelde men ook hier, zoals overal elders, dat het rationalisme weg ebde en plaats moest gaan maken voor een meer op innerlijk gerichte levensopvatting. De tijd om met een passer en een ellemaat zijn leven te kunnen indelen, zijn brieven te schrijven en zijn gedichten te maken liep al. Hiervoor in de plaats kwam het menselijke hart, dat geheel verdrongen was geweest, weer op zijn plaats terug.

Lang, heel lang had het geduurd, voordat de narigheden, die de horde van Napoleon over Soest had gebracht, waren geheeld. Tientallen jaren had het Nederlandse volk zich zelf niet kunnen zijn.

In 1795 waren de Fransen (die al onder de resp. Lodewijks probeerden hun voogdij aan de omliggende landen op te dringen) hun ware gezicht gaan tonen.

Napoleon, een goed leerling van twist en speelzieke koningen, had ook de moed om met gewapende macht de Franse overheersing te vestigen.

Nu er na dat alles een totaal nieuw generatie aan het woord was in Nederland en ook in Soest, zocht men naar een aan de tijd aangepaste ontspanning. De Troubadours hadden in hun dagen Soest links laten liggen, een heimwee hiernaar was de bevolking dus vreemd. Maar door de nieuwe spoorlijn die Soest nu via Amersfoort of Baarn direct met Utrecht en Amsterdam verbond, had men wel eens buiten het dorp gekeken en geluisterd. Menigeen was begeistert thuis gekomen van één of ander muziekgeest in de omgeving. En nu met de kroningsfeesten, die aanstaande waren en waar overal in den lande en ook in Soest, over gesproken werd en gefantaseerd werd, voelde men het als een tekort, dat Soest nog steeds geen fanfare had.

Enige Muziekminnende en vooruitstrevende Soesters, onderhielden zich zondags na de kerk al geruime tijd over dat onderwerp en vatten 's zondags daarna het gesprek weer op. De meeste fantasie in deze geanimeerde gesprekken bracht de heer Uitendaal aan, die al zover ging, dat hij na de nodige borrels gepikt te hebben op een zondagmorgen zijn disgenoten de toezegging deed dat Soest bij de kroningsfeesten vertegenwoordigd zou zijn met een eigen fanfare, waarop dan prompt nog een glaasje gedronken werd. Dit leverde dan weer fantasie op en hij zag de Soester fanfare dan al trekken via de Dam en het Rokkin naar het Centraal Station en hoorde zo onder de overkapping haar afscheidsmars spelen. Dan werd het tijd om hem weer tot het leven terug te roepen en op een dag kwam men zo ver, dat er spijkers met koppen geslagen werden. Er zou een vergadering worden belegd, om tot oprichting van een fanfare te geraken.

Zeer goed waren deze heren zich bewust van de ommekeer in het culturele- en het ontspanningsleven, die zo'n oprichting zou gaan betekenen. Hoogtepunten in de schaarse evenementen van plezier en vermaak waren kermis, koning-schieten en gildeteert, feesten die al lang hun spirit hadden verloren en zich nog handhaafden op traditie. De rondedans, op de laatste kermisdag rond de lindeboom in de Kerkebuurt, waar het "Toontje Babiloontje", uren lang klonk, zou zeker in onbruik raken. Het idee dat mensen zich ook door inspanning kunnen ontspannen, was voor deze vooruitstrevende heren al lang geen geheim meer. Ze hoopten met elkaar dat hun denkbeelden in goede aarde zouden vallen en waren bij het afscheid nemen nog lang niet uitgepraat over het hoe en wanneer Soest een eigen muziekkorps zou hebben. Gedurende de weken die kwamen mijmerden de heren in zichzelf over de oprichting voort.

Al deze losse gedachten en individuele ideeën moesten echter nog vaste vorm krijgen en hiervoor was bundeling nodig.

Op initiatief van de heren Schalkx en Uitendaal werd er op een winteravond van 1898 een bijeenkomst belegd van alle sympathiserenden in de Koopmansbeurs (het huidige Eemland). De dorpsgenoten, waaronder de burgemeester, Mr. C.J.W. van Doele-Grothe waren op deze bijeenkomst aanwezig en laatstgenoemde had zich reeds bereid verklaard het beschermheerschap op zich te nemen. Op deze vergadering die druk bezocht was, werden alle aspecten aan de oprichting verbonden besproken. De burgemeester juichte de oprichting toe en stelde dat Soest met zijn 8000 inwoners recht had, zelfs de zedelijke plicht, hun eigen muziekkorps te hebben. De jonge lui vroegen om bezigheid en de lange saaie winteravonden konden beter benut worden met muziekstudie als met kaarten en kienen of het doorvertellen van lange, ongeloofwaardige stro-

NIEUWS!

persverhalen rond de plattebuiskachel.

Hij vond het jammer dat de wijken Hees en Wieksloot zo slecht opgekommen waren, maar weet dat aan het slechte weer en de schamele verlichting op de buitenwegen; aan een tekort aan belangstelling voor deze moderne vorm van ontspanning wilde hij niet denken. De Birk spande wat de opkomst betreft de kroon.

Unaniem was men het met de burgemeester eens, dat er een fanfare moest komen en staande de vergadering werd er een comité gevormd, die de nodige middelen zou inzamelen.

De eerste rondgang langs de huizen slaagde volkomen en men kon starten. Interessant is zeer zeker hier de namen te vermelden van degenen die als werkers van het eerste uur genoemd kunnen worden, maar de notulen spreken hierover niet, want pas in 1907 werden de notulen voor het eerst bijgehouden. Wel komen we dan de naam van de heer Eindhoven in herhaling tegen en hieruit valt op te maken, dat de heer van Eindhoven, hoofd der school in de Kerkebuurt, de eerste Soester muzikanten inleidde in de romantische wereld van de muziek. Hij gaf les in één der lokalen en vervulde de functie van directeur-president. Als instructeur had men de heer Jochems, stafmuzikant van één der vele Amersfoortse infanteriekorpsen benoemd. Een vast bestuur had de vereniging in deze dagen nog niet, want uit de veel latere notulering is af te leiden, dat de heer van Eindhoven met drie donateurs samen het bestuur vormde. Er was veel animo tot helpen. Zo bijvoorbeeld met de geldinzameling voor een kiosk, die onder leiding van de heer Vlaanderen door een damescomité werd gehouden en waaraan de familie Sukkel, één de vooraanstaande families van Soest, in die dagen de grote stoot gaf.

Ook de naamgeving van het korps was reeds op de oprichtingsvergadering ter sprake gekomen, doch men kon het hierover nog niet eens worden. Het is typerend voor de tijdgeest dat er gegrepen werd naar een Latijnse naam. Het schrijven was voor burger en boer nog geen alledaagse zaak. Degenen die deze kunst al machtig waren, wilden vooral goed laten uitkomen dat het oude latijn, stammend uit de tijd dat Nederland nog geen eigen schrijftaal had, hun bij traditie nog lief was.

Meester van Eindhoven broedde lang op een zinvolle naam en kwam nog voor de eerste buitenlucht-uitvoering in de zomer van 1899, met het voorstel "Patiëntia Vincit Omnia" (Geduld Overwint Alles). Hiermede tekende hij mogelijk welbewust zijn eigen karakter, want wij kunnen ons voorstellen dat er een grote dosis geduld nodig is geweest om tot een eerste optreden in het openbaar te komen.

Na het eerste openluchtconcert had het enthousiasme losgeslagen en de morele en financiële steun werd PVO

niet onthouden. In de hele omtrek was nu het bezit van een eigen fanfare een kwestie van status en symbool en overal kwamen er korpsen of waren er in oprichting. De opkomst van al deze korpsen in de naaste omgeving wekte een gezonde naijver op. Men beschouwde het als een prestige kwestie met zijn korps zo goed mogelijk voor de dag te komen. Uit deze gesteldheid resulteerde de oprichting van de bond van muziekgezelschappen in de provincie Utrecht, opgericht in 1901. Ook de aanschaffing van het vaandel in 1903 was prestige winst. Het vaandel werd geschonken door de burgerij.

wordt vervolgd.....

Gerrit heeft vakantie!

Op een avond tijdens de repetitie van de Eemlander Blaaskapel vond Joop Oversteegen een briefje van Gerrit Riezebos op de bar. Het was duidelijk dat ook Gerrit net als z'n kleinzoon aan vakantie toe was.

26 02 - 94

Aan: Leiding/directie
Eemlander Kapel.

Evenals mijn kleinzoon
heb ik deze dagen
GROCUS vakantie

tot volgende week

Gr. G. Riezebos

NIEUWS!

SOLISTEN-CONCOURS Drumband PVO te Huizen

Iedereen heeft hem wel eens bezig gezien: Martin Oosterdijk, de drumband-instructeur.

Soms staat hij met handen en voeten, armen en benen tegelijk moeilijke figuren uit te leggen.

Op 100 manieren staat hij de drumband te motiveren en de tamboers enthousiast te maken.

En....dat lukt hem aardig goed!

Bovendien dat ons tamboers nu alleen maar marsen slaan (wat heel belangrijk is) kunnen deze mannen (pardon: dames en mannen) heel wat meer.

Voor de slagwerk-techniek (moeilijk!!) weten ze al aardig te beheersen.

Vandaar dat Martin met enkele tamboers naar het landelijk Solisten-Concours voor tamboers/drumbands durft te gaan op 26 april as. in Huizen.

En daar hoor je nog veel meer technische hoogstandjes.

Natuurlijk wensen wij Martin en zijn tamboers erg veel succes toe op dit Solisten-Concours.

En....wil je er meer of weten: Vraag het Annelies van Esch (bestuurslid drumband) maar.....die weet er alles van!

Succes toegewenst: tamboers!!

.... Wist U dat .....

- dit een nieuwe rubriek wordt in PVO-nieuws;
- deze rubriek gevuld gaat worden door mij;
- het de bedoeling is om hier leuke wetenswaardigheden te vermelden over mede PVO-(familie)leden en/of donateurs;
- er ook andere leuke gebeurtenissen vermeld mogen worden;
- deze rubriek alleen kan blijven bestaan als er voldoende wetenswaardigheden/gebeurtenissen te vermelden zijn;
- ik deze wetenswaardigheden graag van jullie verneem;

Wist U dat niet ??, dan weet u dat nu wel. Laat iedereen zijn oor te luisteren leggen en leuke anekdotes even mondeling of schriftelijk aan mij toevertrouwen opdat deze rubriek regelmatig gevuld kan worden.

Bijvoorbeeld:

Wist U dat.....

- in het weekend van 1 en 2 maart 9 PVO-leden en 2 andere muzikanten naar de muziekbeurs in Frankfurt zijn geweest;
- dit een bijzonder leuk en indrukwekkend weekend is geweest;
- Retze Faber stond te POPELEN en te DRINGEN om hiervan UITGEBREID verslag te doen in dit PVO-nieuws;
- hij dit waarschijnlijk zo graag wilde doen omdat hij dan niet zelf onderwerp van gesprek zou zijn.
- ..... enz.

Ik reken op uw medewerking. Leo Verlaan.

De klos !?

Zoals u reeds in het PVO-nieuws van 10-02-97 hebt kunnen lezen heeft Riekje van Tricht, nou ja Riekje, je kunt echt wel Riek tegen haar zeggen, want ze is aardig groot gegroeid, de klos aan mij doorgegeven. Nu zult u denken wie mag mij dan wel zijn: De naam is Joan Reulen, let wel: zonder 'h' ! Reeds vanaf mijn 13e levensjaar is PVO als een rode draad door mijn leven gegaan. Hoe zo iets kan, dat zal ik u vertellen. Kort na de oorlog in 1947 bezocht ik de ambachtsschool (dit is nu de LTS) in Amersfoort. Wat wil het geval: Ik zit in de klas naast een medeleerling, aardige jongen, Joop Oversteegen was zijn naam hij kwam ook uit Soest. Wij raakten bevriend en hij vertelde mij dat hij tamboer was bij muziekvereniging PVO. U begrijpt het al: Kort daarna ben ik toegetreden tot de tamboers van PVO. 6 platte trommen, nou ja trommen, het was toch een aardig bijeengeraapt stel. Ik zal dan ook dat eerste trommetje met echte tromstokken en een heuse muzieket niet gauw vergeten. Dit is nu 50 jaar geleden, nu hoor ik u rekenen: Hoe oud is Joan dan wel, nu 63 jaar! Dat valt mee hé. En nog steeds lid van PVO. Wat ik in al die jaren binnen PVO gedaan heb, daar kan ik wel een heel PVO-nieuws mee volschrijven. Het tamboerkorps groeide uit tot een echte drumband met diep- en pauktrommen en een grote trom, de zogenaamde overslagtrom, die ik jarenlang bespeeld heb. In die tijd was ook mijn jongere broer Henk Reulen (met een 'H') toegetreden tot de drumband. De instrumenten die wij nodig hadden, werden door de leden van de drumband bijeengespaard door het ophalen van oud papier (met de bakfiets). Dit papier werd gebracht bij Joost Metsecat en Rein Westra, dit zijn bekende opkopers uit Soest die ons altijd rijkelijk beloonden voor onze inzet. Toen ik de drumband verliet was ik gehuwd (sinds 1958)

NIEUWS!

met Ina. (Ik hoor u weer rekenen: Ja, ik ben bijna 40 jaar getrouwd!). Daarna ben ik overgestapt naar het orkest als slagwerker, op de kleine trom. Wat ik altijd met plezier gedaan heb. De grote trom en bekkens horen er ook bij, ze zijn voor mij niet vreemd om bespeeld te worden. Nu zegt men wel een maal slagwerker altijd slagwerker, maar dat ging voor mij niet op: Trombone was het instrument wat ik ging bespelen, na plusminus anderhalf jaar muziekschool en het behalen van het A-diploma zei ik de trom vaarwel en begon voor mij het hoofdstuk trombone. Een artiest als Glen Miller ben ik nooit geworden, maar ik kon toch altijd de partijen aardig meeblazen. Tot er een probleem om de hoek kwam kijken, er waren geen slagwerkers in het korps. Dus u begrijpt het al, de trombone ging in de koffer, en ik stond weer achter het slagwerk, met alweer veel plezier. Een bestuursfunctie werd mij toebedeeld door de toen zittende voorzitter Karel Jaarsveld. 10 jaar lang heb ik als lid van het bestuur mij bezig gehouden met allerlei zaken die toen aan de orde waren. Dat er tijdens al die jaren bij PVO toch up's en down's waren zult u begrijpen. Maar geloof mij de "up's" daar moet je zuinig op zijn, de "down's" snel vergeten, dan blijf je er altijd plezier aan beleven om samen muziek te maken. En muziek maken is nog steeds mijn hobby. Er kwam een ander instrument voor mij, de bas. PVO zat zonder bas-blazers, met les aan de muziekschool werd er van mij een bassist gemaakt en met de trombone als achtergrond, ging mij dit goed af. Vele jaren ben ik als bassist door het leven gegaan, tot er zich weer een probleem voordeed. U snapt het al, de bas in de koffer, weer achter het slagwerk, de bas uit de koffer en weer in de koffer. Het gezegde eenmaal slagwerker, altijd slagwerker gaat voor mij toch wel op. Want momenteel staan de grote trom en de bekkens tot mijn beschikking om samen met mijn maatje (Matthijs Hoebe) op het drumstel de slagwerkpartijen in het orkest te verzorgen. Nog steeds met veel plezier. Dat Irma Metternich, mijn dochter, en Henk zijn zoon, Marcel Reulen al vele jaren hun partijen op klarinet meeblazen, en binnen PVO actief met allerlei zaken bezig zijn, is het toch plezierig om neer te schrijven zo vader zo dochter, zo vader zo zoon. Zo dit was mijn klos en heeft u kunnen lezen hoe het is om als muzikant door het leven te gaan. Als ik het over moest doen, u snapt het al, het was slagwerk, trombone, bas en slagwerk. Wie de volgende klos is, de dochter van onze penningmeester, Hettie Verlaan dus!

(advertentie)

Muziekhandel
Theo Steenbeek
Blaas- en Slaginstrumenten

Speciaalzaak in:

Blaas- en Slaginstrumenten

Blaas- en Slaginstrumenten

Blaas- en Slaginstrumenten

Blaas- en Slaginstrumenten

Blaas- en Slaginstrumenten

Blaas- en Slaginstrumenten

Galvanistraat 29

3861 NJ Nijkerk

Tel: 033-2457300

CONCERT- en SHOW- AVOND.

Eindelijk is het dan zover: na een paar keer uitstel (om allerlei redenen) geven wij op Zaterdag 5 april as. een pracht concert in de zaal van het Grifland College aan de Noorderweg.

Samen met de drumband zullen wij alle belangstellenden (en hopelijk zijn dat er heel veel) eens laten zien en horen wat wij allemaal kunnen!

Dit jaar geen mini-en majorettes: deze groep is zo klein geworden dat het niet meer de moeite waard is om daar mee door te gaan. Jammer!!!!!! Vooral voor de meisjes die er wel echt zin in hadden.

We hebben (samen met de instructrices) ons best gedaan maar er was nauwelijks belangstelling.

Geen mini-majorettes dus.....wél een enthousiaste slagwerkgroep en een enthousiast orkest.

NIEUWS!

En vooral de slagwerkgroep onder leiding van Martin Oosterdijk heeft "vuurwerk" in petto!!

Wekelijks is er keihard gerepeteerd op moeilijke figuren en technische hoogstandjes! Daarnaast heeft ook het harmonie-orkest onder leiding van Peter Rieken een paar vrolijke muziekstukken "op de lessenaar gezet".

Met "Italian Holiday", "Tales from Finland", "Holiday on Rhodos", "Caribbean Beauty's" en "Latin Americana" maakt U als het ware een reis om de wereld in een paar uur.

Kortom: afwisseling genoeg!

En dat is nog niet alles:

Vaant ook de Big Band Blow van PVO wil zich graag aan het publiek presenteren. Ondersteund door een basgitarist, pianist en slagwerker hoort (en ziet) U blazers in "optima forma".

Natuurlijk hoort u de bekende "Glenn Miller Sound"; maar daarnaast heeft deze Big Band Formatie nog veel meer te bieden.

Een reden extra om eens te komen luisteren!

U BENT UITERAARD VAN HARTE WELKOM op ZATERDAG 5 APRIL!

Plaats: Griffland College aan de Noorderweg

Tijdstip: 20.00 uur

Toegang: gratis

(Het zou leuk zijn om ook een groot aantal donateurs te begroeten!!)

Er Smeets, sekretaris.

Musikmesse Frankfurt.

Al enige tijd was er bij een groepje PVO'ers enige opwinding te bespeuren. Adri en Leo Verlaan, Jan, Ilse, Klaas (de vriend van Ilse), Fred, Barbara, Cindy, Kim (een vriendin van Cindy), Leo Schambach en Retze, zouden de Frankfurter Musikmesse bezoeken. Deze beurs is de grootste muziekbeurs in Europa en een Mekka voor muzikanten. Nu vraagt zo'n pelgrimage een gedegen voorbereiding: de route moet worden uitgestippeld, hotelkamers dienen te worden gereserveerd, reserveringen moeten worden bevestigd, proviand moet worden ingeslagen en koffers dienen te worden gepakt.

Vrijdagmiddag 28 februari was het dan zover, het grote avontuur kon beginnen. Niet alle avonturiers waren bereid er een barre tocht van te maken en speciaal voor hen had Jan een zeer comfortabele auto geregeld. De

reis zou in een karavaan van drie auto's worden gemaakt. In het onwaarschijnlijke geval dat de karavaan al in Nederland uit elkaar zou vallen, werd afgesproken bij de grens op elkaar te wachten. In een moment van onachtzaamheid, ter hoogte van het postkantoor aan de Steenhofstraat viel de eerste auto af, om zich pas bij de grens weer bij de anderen te voegen. Daarna verloren we elkaar nog een paar keer uit het oog, maar nooit voor meer dan enige kilometers. Laat in de avond kwamen we in Königstein aan, alwaar de hotelier blij verrast was ons te zien. Hij bleek niet meer helemaal zeker van onze komst te zijn, maar had onze kamers gelukkig wel vrij gehouden. Opgelucht over het voorspoedige begin van het weekend, besloot de groep nog even iets te gaan drinken en vervolgens te gaan slapen. De vermoedenissen van de reis en de avond werden onder de douche weggespoeld. Blonde Leo besloot na zijn douche, slechts gehuld in een tanga, naar zijn kamer terug te schrijden, waarbij de dames hun bewondering voor zijn goddelijke lichaam niet onder stoelen of banken staken. Vooral op Kim maakte de blonde Adonis een verpletterende indruk, zodat zij 's nachts de slaap niet kon vatten en na uren woelen besloot een koude douche te nemen. (bijschrift redactie: Retze zijn slaapkamer was naast de douche, zij hield dus Retze ook lekker wakker!).

Na een korte nachtrust toog het gezelschap zaterdag naar de Musikmesse. Enige kilometers voor de beurs begonnen de parkeerplaatsen, waarna we met bussen naar de ingang werden vervoerd. Tijdens de busrit konden we kennis maken met de andere bezoekers van de beurs. Het was een zeer divers gezelschap: van stoere hardrocker tot fijnbesnaarde Liszt-interpreet en zelfs mensen die beide kwaliteiten in zich verenigden. Nadat we de kassa's waren gepasseerd, wachtten ons 4 hallen vol instrumenten en het bekende speeltuingevoel maakte zich al snel van ons meester. Vrijwel alle fabrikanten van muziekinstrumenten en uitgevers van bladmuziek waren op deze beurs vertegenwoordigd, waaronder ook een aantal kleine (eenmans-)bedrijfjes. Wat opviel was dat vooral Koreaanse bedrijven meenden ieder muziekinstrument te kunnen maken. Dit resulteerde in grote stands vol instrumenten en erg weinig geïnteresseerden. Interessanter waren de vakmensen die voor zichzelf of een kleine fabriek werkten en enthousiast over hun vak en instrumenten vertelden. Zo was er een vioolbouwer die demonstreerde hoe je een bovenblad sneed/gutste, waren er bouwers van baroktrompetten, -trombones en -hobo's, voor oude muziek en een stand waar instrumentmakersgereedschap werd getoond. Ook werd een apparaat gedemonstreerd waarmee de zuiverheid

NIEUWS!

van koperen blaasinstrumenten nauwkeurig kon worden gemeten en waarmee zelfs het effect van veranderingen aan het ontwerp van het instrument kon worden voorspeld. Ilse en Cindy bespeelden een C bassaxofoon van 2 meter hoog en 18 kilo zwaar.

Eveneens opvallend was de stand die didgeridoos en boomerangs verkocht. Nu vroegen wij ons af wat boomerangs op een muziekbeurs doen, maar het antwoord daarop kwam van Adri: deze waren bedoeld voor dirigenten en kwamen zo ook de muziek ten goede. We hebben een aantal catalogi van muziekuitleggers meegenomen. Wanneer u nog een muziekstuk voor een kleine bezetting zoekt, kunt u deze raadplegen.

Terug in Königstein werd de dag afgesloten met een copieus diner in een Balkanrestaurant. Blonde Leo en Adri baarden hier opzien door te stellen dat het in Nederland gebruikelijk was, een maaltijd met een flinke

kop knoflooksoep te besluiten. De zondag begon voor 9 mensen in de groep daarom met een onaangename herinnering aan het maal van de vorige avond. Omdat we de vorige dag vooral de hal met blaasinstrumenten en bladmuziek hadden bezocht, besloten we deze dag de andere hallen te bekijken. Het leek deze dag een stuk rustiger op de beurs, omdat Adri en Blonde Leo voorop liepen. In een hal met piano's en vleugels bleek Kim een groot talent op de piano. Met name een witte Rococo-vleugel bracht haar tot muzikale hoogstandjes, zodat deze vleugel binnenkort wellicht in Soest te zien is. Blonde Leo keek inmiddels gefascineerd naar een Steinway-vleugel. Na een keer diep uitademen kwam het instrument vrij en kon hij aan zijn parafrase over de vogeltjesdansen beginnen. Hij was die dag echter niet de enige die een standhouder verbaasde: Retze zou iets op een gitaar proberen te spelen op een stand waar gitaarsynthesizers werden gedemonstreerd. Gitaarsynthesizers worden gemaakt om gitaristen de mogelijkheid te bieden ook eens een niet-gitaargeluid voort te brengen. De standhouder was dan ook verbaasd dat Retze op de vraag welk geluid hij wilde horen, antwoordde: "Een gitaargeluid." Deze standhouders hoofdschuddend achterlatend, begaven we ons weer richting Soest, waar het geslaagde weekend met een gezamenlijke maaltijd werd besloten. Voor eenieder die overweegt deze beurs ook eens te bezoeken, is er maar één advies: Doen!

Retze Faber.

Wat is dat voor een instrument: - De trompet -

Het klinkt zo gewoon, hij klinkt zo mooi. Velen van ons kennen hem ook (uiterlijk) maar toch... Trompet komt van het Franse woord trompe dat jachthoorn of signaalhoorn betekent. Het behoort tot de koperen blaasinstrumenten waarmee oorspronkelijk alleen natuurtonen konden worden geproduceerd. (natuurtrompet). Reeds honderden jaren voor Christus was hij al in gebruik in o.a. Egypte, Babylonië, Assyrië, echter pas rond de kruistochten deed hij als militair trofee zijn intrede in Europa. Hij verdrong de hoorn als cavallerie-instrument en deed zijn intrede in religieuze processies, jacht- en begrafenisceremonies. In de 16e eeuw werd hij, samen met de pauze, als signaalinstrument opgenomen in het Europese orkest. Langzaam maar zeker ontwikkelde zich, met name binnen het trompettersgilde een grote trompetterskunst die tot onge-

NIEUWS!

kende hoogte steeg. Het is tot vandaag de dag nog steeds niet te begrijpen hoe men op zo'n ventielloze trompet zulke virtuoze muziek kon spelen. Wegens zijn moeilijke bespeelbaarheid bleef het een instrument dat slechts door een zeer selecte groep kon worden bespeeld. Er werd hard gezocht naar mogelijkheden om de toonhoogte tijdens het spelen te kunnen wijzigen en dat leidde tot de stoptrompet waarbij, net als bij de hoorn, de toonhoogte kon worden gewijzigd door de hand in de kelk te stoppen. De natuurtrompet met beugels werd uitgevonden waarbij tussen het montstuk 1 of 2 krombogen konden worden gezet. Ook de solifrompet deed zijn intrede. Hierbij werd het montstuk op een lange buis gezet en die buis kon dan weer in en uit de (natuur)trompet schuiven. Al deze veranderingen maakte de trompet nog steeds niet tot een echt gewild instrument. Men bleef zoeken naar mogelijkheden om ook in de lagere registers de tussenliggende tonen vlot en eenvoudig te kunnen spelen. Het duurde nog tot het begin van de 19e eeuw voordat de ventieltrompet zijn intrede deed. Dat werd gelijk ook de doodsstek voor de natuurtrompet. De o zo moeilijke partijen voor de natuurtrompet werd voor de ventieltrompet een fluitje van ..... centen. De trompet werd een zeer gewild instrument vooral ook bij de amateur muzikant.

Thans worden de trompetten voornamelijk in 3 verschillende stemmingen gebouwd. De Bes, de C en de D. Dit betekent dat een C gespeeld op de Bes-trompet in werkelijkheid klinkt als een Bes. Een C op een C-trompet als een C en de C op een D-trompet als een D. Binnen de orkest zijn de trompetten gestemd in Bes. De totale lengte van de hoofdbuis is ongeveer 135 cm. Afhankelijk van het ingedrukte ventiel kan deze buis verlengd worden hetgeen een verlaging van de toonhoogte tot gevolg heeft. Het 1e ventiel verlengt de buis ongeveer 18 cm hetgeen een hele toonsafstand verlaging geeft. Het 2e ventiel geeft een verlenging van ongeveer 9 cm hetgeen een halve toonsafstand verlaging geeft en het derde ventiel geeft een verlenging van ongeveer 27 cm en geeft anderhalve toonsafstand verlaging. Door nu verschillende combinaties te gebruiken kan de natuurtoon dus maximaal 3 hele toonsafstanden verlaagd worden. De laagste natuurtoon van de Bes-trompet is een C klinkend als een Bes die links naast de centrale C zit op de piano. De laagst bereikbare toon is dus een verlaagde G (Ges) ofwel een verhoogde F (Fis). De hoogst bereikbare toon is afhankelijk van de embouchure (conditie, lipspanning en aanzet) maar ligt normaal gesproken maximaal op C^{'''}. Dat is gelijk aan de 2e Bes rechts naast de centrale C op de piano. Er zijn echter trompettisten die daar ver boven komen. Soms

kom je een trompet tegen met vier ventielen. Met behulp van dat vierde ventiel kan de trompet plotseling in een andere stemming gezet worden. Ook kan het een tussenliggende buislengte zijn voor speciale effecten (kwarttonen). Guiseppe Verdi liet speciaal voor zijn opera Aïda een trompet bouwen met 1 ventiel. Inmiddels zijn er allerlei afwijkende modellen trompetten op de markt verkrijgbaar zoals de piccolo-trompet, de Jazz-trompet, de trompet met de beker schuin omhoog en zelfs een trompet met twee bekers waarbij het geluid door middel van het indrukken van een extra ventiel naar de andere beker gestuurd wordt. Dat is makkelijk als je vaak een demper moet gebruiken.

Leo Verlaan.

Een bomvolle AGENDA:

22 Maart	Paasbingo in het PVO-gebouw om 20.00 uur
24 Maart	Algemene Ledenvergadering in het PVO-gebouw om 20.00 uur
29 Maart	Paas-eieren zoeken voor de PVO-jeugd
5 April	Concert-en Showavond in het Griffland College
12 April	Smartlappen-feest in het PVO-gebouw
19 April	Solisten Concours PVO
26 April	Drumband-concours in Huizen
30 April	Koninginnedag met optocht versierde fietsen en Taptoe
7 juni	Concert-concours in Gorinchem
12 Juni	Intocht Avondvierdaagse te Soest
6 sept	Seizoensmarkt Soest
19 sept	Brink-Concert in Baarn

En wie durft er nu nog te zeggen dat PVO niet bruist van de activiteiten?

Al deze optredens en activiteiten zijn natuurlijk het leukste als er veel belangstelling en deelname is.

Voor iedereen is er wel iets leuks te vinden bij de activiteiten: GEEF JE OP BIJ DE EVENEMENTEN-COMMISSIE (of vraag ernaar bij je bestuurslid).

En wat betreft de optredens: daar hoort IEDEREEN natuurlijk bij te zijn.....

Want PVO kan nu eenmaal niet zonder muzikanten en slagwerkers.....STERKER NOG....PVO bestaat alleen maar uit muzikanten en slagwerkers! Die horen er dus te zijn!

In het halletje bij de voordeur, op het "Kaartenbord" in de

NIEUWS!

kantine en op het prikbord in de grote zaal kun je steeds weer lezen wat er te doen is.

Op de bar liggen meestal inschrijfpapieren voor de activiteiten klaar (OF VRAAG EROM BIJ JE BESTUURSLID) en ook in PVO-Nieuws kun je van alles lezen over activiteiten en optredens.

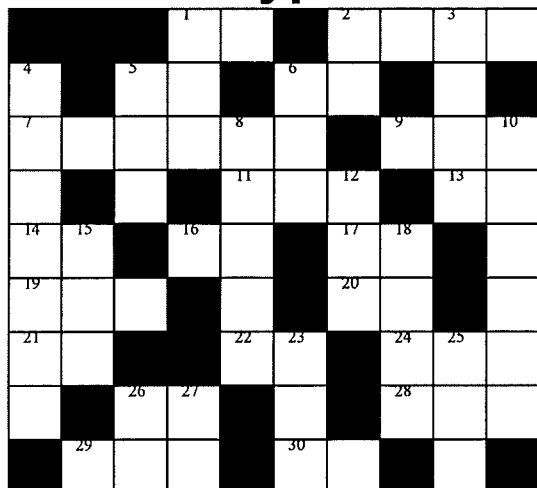
Schrijf alle data op de kalender of in je agenda.

Kun je niets vergeten en hoef je niets te missen!!!!

En.....ook onze donateurs zijn altijd van harte welkom bij de optredens en activiteiten van PVO.

Peter Smeets, sekretaris.

Mezzo Crypto PVO nr II

Horizontaal:

1. Eerste noot toonladder
2. Muziek instrument
5. Bouwkundig Ingenieur (afk).
6. Zangnoot
7. Dat meisje heeft veel noten op zang
9. Pop, song
11. Zeg eens ....., plus verhoging
13. Een bevestigende noot.
14. Matig sterk (afk).
16. Afk, naast PVO te koop
17. Afk, Ora... Bo..n
19. Voornaam oudere jazz-zangeres
20. Deel van een kast + noot
21. Enharmonisch aan dis
22. Dokter .., uit een 007 film
24. French Horn of jongensnaam zit steeds op de lippen van PVO dames
26. Va met een lange ef
28. Het ... en waarom (uitdr)

29. Het zwaarste instrument van PVO

30. En de buurt, ook een omroep (afk).

Verticaal:

1. Als je een toontje lager moet, ga je op stap.
2. Meestal niet best als dat ervoor staat.
3. Met dat deel van een instrument blijven ze schuiven
4. Dat koperen instrument werd vroeger in de oorlog gebruikt
5. B en een ondergronds dier
6. 17e eeuwse koordans
8. Als je zo muziek maakt, kun je beter een geweer kopen.
10. Klankkleur
12. De kwint in do-gamma
15. Als woord klinkt die noot smerig
18. Beroemde toonkunstenaar
23. Hulde
25. Door het ... van de naald.
26. Zangnoot
27. Die noot is het overschot van brandhout.

Na het overnemen van de letters uit de puzzle in onderstaande vakjes ontstaan er 3 woorden, van het laatste woord is de letter "V" een cadeautje !

De oplossing graag overhandigen (mondeling, telefonisch, op papier, via fax of e-mail) aan Marcel of Leo.

NIEUWS!

(advertentie)

BIG BOSS

BOUWMARKT

OPENINGSTIJDEN:

Afsandeg 11m
herdag
08.00-20.00 uur
rdag
08.00-17.00 uur
vrijdag koopavond
tot 21.00 uur

WOLFSEN

NIJVERHEIDSWEG 8 - SOEST - TEL. 035-6013544

